

maa holde paa, at Staten beholder, hvad der er dens, og man skal ogsaa for Konsekvensens Skyld gjøre det her; man skal ikke i den store Kommune, der for Danmarks Vedkommende er saa stor, at den næsten kan kaldes en Stat i Staten, gjøre, hvad man ikke kan gjennemføre overalt i Landet. Politivæsenet er en Statsfog, og det gaar ikke an at gjøre det til en Kommunalfog i den største Kommune, fordi hele Politiets Virksomhed er en Eenhed ogsaa udover Kjøbenhavn. Det var derfor i visse Henseender mærkeligt, at en æret Rigsdagsmand (Christensen), der talte om at give Politiet mere Udseende af en kommunal Anstalt, antydede, at Kjøbenhavns Politi burde have en Myndighed, der strakte sig langt ud over Distrikter af Landet, der ikke staae i kommunalt Forhold til Kjøbenhavn; men selv om man ikke udvider denne Virksomhed af Kjøbenhavns Politi ud over dette Distrikt, saa følger det af sig selv, at Politiet i Kjøbenhavn vil komme til at staae i Forbindelse med og virke sammen med Politiet i hele Landet i større og mindre Grad, ikke blot som Ordenspoliti, men endnu mere som Opdagelsespoliti; som et Politi, der opdager og forfølger Forbrydelser vil det Kjøbenhavnske Politi idelig have at forhandle med Politiet over hele Landet, at sætte det i Virksomhed og selv modtage Understøttelse derfra; thi det, hvorpaa Opdagelsespolitiet gaar ud, er Forbrydelsen, der desto værre bestandig har et Slags Tendens til at samle sig i de større Stæder og til at virke kraftigst i Skjul i Hovedstaden. Jeg troer derfor, at man vel skal tage sig ivare for altfor meget at give Politiet i Kjøbenhavn en kommunal Karakter, hvorimod man skal indskrænke sig til at lade det staae i god Harmoni med Kommunen. Vel er Forholdet jo ganske vist et forskjelligt med Hensyn til Ordenspolitiet og med Hensyn til Opdagelsespolitiet, men man maa huske paa, at ogsaa Ordenspolitiet har en Side, hvor det ikke blot gaar ud paa den ydre Orden, som Kommunen forbrer, men ogsaa gaar ud paa Retsordenen.

Jeg havde ogsaa havt i Sinde at berøre det Punkt, der er blevet bragt paa Bane, nemlig en nøiagtigere Søndring af Forretningerne mellem de høiere Politieembedsmænd; jeg troer,

at naar man her vil drage altfor skarpe Grændser og bestemme altfor Meget ved Instruxer, udsætter man sig for 2 Ting, hvoraf den ene er den, at man svækker den Kraft, der skal gaae igjennem hele Politistyrelsen, og som faaer sin Impuls fra Den, der staaer i Spidsen, og stærkest Impuls, fordi det vides, at han har Ansvar. Jeg troer dernæst, at man let kan sonde de enkelte Dele af Politivæsenet saa meget, at den raske Understøttelse, som alle Ørene skulle høre hverandre, svækkes, og man udsætter sig endelig for at lade de enkelte, ikke høieste, men dog overordnede Embedsmænd blive saaledes satte i en vis Specialitet, at man ikke derved danner sig Folk, der kunne overtage Ledningen af det Hele. Jeg troer, at medens det vel kan være hensigtsmæssigt, at man lader en Politieinspektør have en Hovedbranche, hvori han virker, saa maa han dog paa ingen Maade virke deri saaledes, at han kommer til at danne en Opposition mod Overbestyrelsen og gjøre Principer gjældende, som ikke godkjendes af den øverste Styrelse, ligesom han paa den anden Side heller ikke maa blive saa fremmed for de andre Sider af Politiet, at han ikke kan virke med i disse Retninger. Jeg kan derimod være enig i en Deel af hvad der vistnok laa til Grund for det Foredrag, vi hørte af den Landskingsmand (Bloug), der først havde Ordet, naar vi kom til den specielle Betragtning af Vicepolitidirektøren. Jeg troer nemlig ogsaa, at der er noget Betænkeligt ved denne Post, men jeg troer ikke, at det Betænkelige vil hæves ved at give Vicepolitidirektøren en bestemtere Virkefreds; jo mere man vil give ham en bestemtere Virkefreds, desto mere oplyser han at være Vicepolitidirektør. Maafstee det er vigtigt, at man her i denne enkelte Green af Statstjenesten vil have staaende en saadan Viceembedsmand, hvis Hver det skal være at erstatte en Anden, men som altsaa i alle de Tilfælde og i hele den Tid, hvori den første Embedsmand udfylder sin Post, ikke egentlig er, hvad han skal være; skal Vicepolitidirektøren blot være en underordnet Medhjælper, saa er han ikke Vicepolitidirektør; dertil var det bedre at have en Sekretair eller Adjutant, der stod meget lavere; vil man derimod give ham bestemte Forretninger, saa troer